

NAGYTEMPLOMI

2011. április 24.

HÚSVÉT

XI.
ÉVFOLYAM
II. SZÁM

HÍRLEVÉL

Húsvét belülről

Emlékszem, csak egy pár napja volt, hogy azon a számárcsikón ülve „belovagoltam” a Városba. Jött a Nép, és ünnepelt, virágokat, pálmaágakat és felsőruháikat vetették utamba, hódolatukat kifejezván. Emlékszem, arra gondoltam, hogy most mi lesz, hogyan ünnepeltek akkor, s miként hagytak el a szükség óráin. Emlékszem az illatokra, a megtiport virágok olaja szállt a szélben, a nap sugarai szerteszét szórták aranyukat, a gyermekek kacagtak, a kutyák ugárdoztak. Isten dicsérete közepezte a Koponya-hegyre (Golgota) gondoltam, s arra, hogy bár boldogságom mindig teljes az Atyával, mégis együtt élem a fájdalmat a szülő nőkkel és az elvetélt csecsemőkkel, a harcban hullottakkal és a halálos betegekkel. Az egyik népámító összeszedte bátorságát és mesternek nevezvén kívánt általam csendet. Sértette önérzetét ünneplésem,

nem bírta az emberek mosolyát és örömét, amit szinte tapintani lehetett.

Emlékszem, bevonuláskor a tanítványok ámuldoztak, egyedül Jakabot, a mindig csendest, mindig odafigyelőt nem ragadta magával a tömeg hajbókolása. Lehet megérezett valamit, mi elrendeltetett. Szívem csendes derűvel telt. Ránéztem az egyik férfira, s tudtam, hogy még él vagy 20 évet, de előtte elveszíti csa-

ladját. Egy másik asszony szemében láttam a múlt fájdalmát, és a szelíd bizalmat az Atya felé. Tudtam, hogy kárpótolva lesz egy pár hónapon belül, mert fiatalon elhalt férje helyett igaz társra lel majd.

De ezek akkor nem számítottak.

Elvégeztem a tavaszi nagytakarítást is a templomban. Haragom kitöltötte az udvart és a szentélyt, szívem kacagott, ahogyan a pénzváltók asztalait borogattam, szemembe senki sem mert tekinteni, dühöngtem, s dühöm igazsággal volt teljes. Természetesen botrány volt, de ezeknek minden botrány, ami nem a szájuk íze szerint való, és amire nem ők adják az áldást.

Elmúltak ezek is.

Elmúlt a tegnap este is, mikor megmostam a tizenkettő lábát. Péter persze, a túlbuzgó Péter, nem akarta hagyni, még mindig azt hiszi, hogy a cselekedetek szabadítanak meg. Pedig csak annyit érnek, mint a lábmoss. Kicsiny, de szükséges dolog; az Ige elvégzi a többit. A Lélek majd őt is megvilágosítja. Pláne így, hogy fogadkozott-ígérkezett, de az éjjel háromszor is megtagadta közösségünket.

A vacsora egyébként finom volt. A bárány zsenge, omlós, a kenyér friss, a bor sűrű, mint a vér. Megmutattam nekik mit tegyenek és miért, hogyan emlékezzenek reám, hogyan ünnepeljék istenfiúságunk szentségét. Utána beszélgettünk. Júdást is helyre tettem, elvégzi a rá kiosztott szerepet, szerencsétlen ember...

Ez is elmúlt, s most fáj. Nagyon fáj. A tanítványok odahagytak, egyedül a szeretett János van itt az asszonyokkal. A hátam merő egy adta vér; összekorbácsoltak rendesen. Az, hogy leköptek külsőn nem érdekelt, és nem alázott meg, bármit is mondjanak majd a későbbi nemzedékek. Ismerem a sivataglakó népeket, ott ez a megtisztelés jele, „víz a vízből, mely az élet maga”. A korbács

(Folytatás a(z) 2. oldalon)

TARTALOM

Húsvét belülről	1
Keresztelésről	2
Húsvéti szokások, népszokások	3
Húsvét hajnalán	4
Presbitereink bemutatkozása	5
Gyereksarok	6
Igaz mese Luciferről	8
Tavaszi nagytakarítás	9
Húsvéti gondolatok	9
Énektanulás: Passió	10
Konfirmáció felnőtt fejjel	10
Templomtakarítás	11
UTÓREZGÉS	11
Hirdetések	12

más. Tüskés, végighasít rajtad, átszakítja a bőrt, árkokat von a hátán, melyek kihulló cseppjeikkel bőséggel öntözik a földet.

Elgondolkoztam egy pillanatra. Árkok, melyek öntöznek. Érdekes. Az Atya mindig ad tanítást, minden helyzetben, most pedig a fájdalom az, ami keblemből szétárad, ahogy egyre kevésbé kapok levegőt. A kezeim a szegekkel már szinte érzéketlenek, a lábam még megmagsajdul, de tudom lüktető görcse, az óhajtozó sóvárgás egyre sürgetőbb.

Mindez elmúlik, tudom, hisz velem van az Atya, tiszta fénye mindezek között is sugárzik, gyötrelmeim bimbózó rózsává, s örömmé fakadnak, hisz velem Van, ahogy eddig is. Soha nem hagyott el, mindig átölelt, erősített, szeretett, óvott. Meghalok tudom, kissé ódzkodtam is tőle az éjjel, de Vele minden oly egyszerű. Amit pedig meg kell tenni, azt megteszem. Elvégezem, amit el kell végezni.

Júdás most akasztja fel magát. Pedig csak elvégezte, amit el kellett végezzen. Megtette, amit mondtam neki. Ő is itt van a kereszten velem. Most hal meg. Most halok meg.

ATYÁM!

Hol vagy?! Mi ez a kín? Mi ez a zártság? Együtt a fájdalom, a félelem és a sötétség? Hol vagy? Ezt jelenti embernek lenni?! Egyedül lenni? Így még az öröm is hiábavaló! Kétségek és remények között élni, a mennyei édesség nélkül? Ez valóban rettenetes. S az emberek sokasága így éli le egész életét. Borzalmas. Fájdalmam többé nem nyílik rózsává. Gyötrelmeim nem biztosítanak a szeretetről. Így hiába az aszszonyok, hiába János hűséges szeretete.

Egyedül maradtam.

„Istenem, istenem, miért hagytál el engem?!”

Meghaltam. Csend. Nyugalom. Hűs, tiszta fény. Ismét velem van, egy vagyok Vele, nem egyedül. Látom a poklokat, kinyitom a cellák ajtaját. Még a cellaajtót se csapom vissza. Hirdetem közöttük is az Úr kedves esztendejét. Aki hallja, megszabadul, amit meg kell tegyek, megteszem.

Később. Illatok. Be vagyok csavarva. Csak egy gondolat és fénné válik testem. A sírt záró követ egy intéssel arrébb hengeritem, az örök, akik fel sem fogták kit őriznek, nyűszítve menekülnek. Felkacagok, hogy mily szép kis hazugság lesz majd ebből is: „Krisztus sírját sem őrizték ingyen.” Várok. Jönnek siratni. Később is ez lesz. Szinte mindegyik csak siratni jön azt, aki maga az öröm és a derű. Fel sem ismernek. Később is ez lesz. Mindenki a maga téveszméjének igazolását keresi. A tanítványok is zavarodottak. Túl nagy a meglepetés, túl nagy a döbbenet. Így kell legyen. Még hiányzik a Lélek.

Arra a kis megalázott, tönkretett, hitét vesztett népre gondolok Európa közepén. Annak gyermekére, aki ezt most olvassa. Arra, amit gondol s érez. Érti-e, hogy nincs egyedül? Érti-e, hogy ki áll mellette az élet harcában? Érti-e, hogy ki az, aki ő? Milyen Atya gyermeke? Ki az, Aki vele együtt olvasta végig ezeket a sorokat? Érti-e, hogy az Ige megtisztítja, az igazság szabaddá teszi?

Ha igen, akkor már csak azt a kis dolgot, a lábmosást kellene elvégezni...

Kirsch Attila Levente

Keresztelésről

Két sákramentum (szentség) van református egyházunkban. Az egyik az ÚRVACSORA sákramentuma, a másik a KERESZTSÉG sákramentuma. Az úrvacsorával a KONFIRMÁCIÓ alatt foglalkozunk. A szentségeket Jézus Krisztus parancsba adta. A keresztség parancsa a Máté evangéliumának a 28. fejezetében 18-20 versekben olvasható. Ennek fényében a keresztyén felekezetek, egyházak embereket tanítanak és keresztelnek meg. A református gyakorlat a gyermekkeresztség. Ez azt jelenti, hogy a református családok hisznek abban, hogy Krisztus megváltó kegyelme megelőzi az ember döntését. Vagyis még

mielőtt mi tudnánk róla (Róma 5,8), ő már meghalt a kereszten, hogy bűneinket elvegye, és ingyen kegyelemből megmentsen minket a haláltól és örök életet ajándékozzon. Egy gyermek nyilván ebből nem sokat ért, ezért a szülők és a keresztszülők feladata, hogy úgy neveljék gyermekeiket, hogy erről halljanak, ezt megtanulják, és erről majd a konfirmáció alkalmával bizonyosságot tegyenek. Ekkor lehet majd az övék a másik szentség: az úrvacsora

Mindenképen örülünk tehát, ha valaki arra az elhatározásra jut, hogy gyermekét megkereszteli. Ezt az egyház minden gond nélkül megteszi,

minden kisgyermek, vagy felnőtt, ha kívánja, vagy ha szülei szeretnék, részesülhet a keresztség szentségében. Néhány gyakorlati, és elméleti dolgot kell csupán erről tudni.

A felnőtt keresztséget egy felkészítő sorozat előzi meg, mert ezzel együtt a felnőtt konfirmál is. A konfirmáció és felnőtt keresztség elválaszthatatlan, mert ha már dönthet az ember, akkor döntéséről, hitéről be is kell számolnia, bizonysgot kell tennie.

A gyermekkeresztségnél a szülőknek és a keresztszülőknek - miután elhatározták, hogy gyermeküket megkeresztelik - el kell dönteniük, hogy melyik időpontban szeretnék ezt megtenni. Rend szerint a vasárnapi istentiszteletek keretében történik a keresztség. Az ünnepek vasárnapjait nem javasoljuk (húsvét, pünkösd, karácsony, böjt). Ekkor úrvacsorás istentiszteleti alkalmak vannak, egy Istentiszteleten rend szerint egy sákramentumot szolgáltatunk ki. Indokolt kérésre természetesen tudunk kivételt tenni. Ha megvan az időpont, a lelkészi hivatalban be kell jelenteni, és egyeztetni kell az egyházközséggel. Egy adatlapot kell kitölteni, amit a lelkészi hivatalban is beszerezhetünk, de az internetről is le tudjuk tölteni weboldalunkról (cegled.nagytemplom.hu). Egy felkészítő elbeszélgetés előzi meg a keresztelést. Ennek

az időpontját is a lelkészi hivatalban egyeztetik a családok. Ezt előzetes érdeklődéssel telefonon is meg lehet tenni, vagy interneten e-mailben. Minkét elérhetőség minden kiadványunkon, hírlevelünkben megtalálható.

A formaságon túl nagyon fontos odafigyelnünk a keresztségben megjelenő üzenetre. Minden ember a szíve mélyén érzi, hogy a világgal valami nincs rendben, valami hiányzik. Ha elkezdünk ezzel a gondolattal foglalkozni, rájövünk, hogy világunkból az hiányzik, aki az egészet „kitalálta”, megteremtette. Csakhogy az Isten tökéletes, mi pedig tele vagyunk helytelen gondolattal, rossz indulattal, önzéssel. Ez elválaszt minket Istentől. Ezt a

helyzetet a magunk erejéből mi nem tudjuk megváltoztatni. A keresztség azt jelenti, hogy azt a mindennél fontosabb lehetőséget, hogy Isten jelen legyen az életünkben, Jézus Krisztus adja nekünk. Hibáink, bűneink nem engedik, hogy Isten közel jöjjön hozzánk, de Krisztus magára vette ezeknek a büntetését. Ártatlanul meghalt helyettünk. Ezért mi szabadok vagyunk. Ennek a szeretetnek a jele és pecsétje a keresztség.

Hánka Levente

Húsvéti szokások, népszokások

Húsvét ünnepe sok szálon kapcsolódik a tavasz megérkezéséhez, a megújuláshoz, a termékenységhez és az ezekkel összefonódó fennmaradt népszokásokhoz. E népszokások nagyrészt nem épülnek be a keresztény vallás ünnepi rítusaiba, hanem azzal párhuzamosan mint a falusi közösségek ünnepi szokásai maradtak fenn.

A húsvétot megelőző farsangi időszak mulatságai a tél legyőzését, a tavasz megérkezését ünneplik.

Nagyböjt alatt régen sok helyen egy nap

csak egyszer ettek, olajjal vagy vajjal főztek, zsírt, húst nem ettek, csak száraz növényi ételeket fogyasztottak. A hosszú böjti időszakot kisebb ünnepek tagolták. A magyar néphagyományban a közbeeső vasárnapoknak nevük volt: a másodiké gulyásvasárnap, az ötödiké feketevasárnap, a hatodiké virágvasárnap.

Ez az utolsó vasárnap már a húsvéti ünnepsorozat része. Magyar népszokás volt ezen a napon a zöldág-hordás, más néven *villőzés*: a termékenységet segítő eljárás. Az ággal

(Folytatás a(z) 4. oldalon)

megütögették a fiatal lányokat, menyecskéket. A barkaszentelés a keresztény és a „pogány” szokások ötvözetét mutatja. A virágvasárnapot megelőző szombaton a gyerekek barkát szedtek. A barkát virágvasárnap a templomban megszentelték. A szentelt barkának bajelhárító szerepe volt. A moldvai csángók fűzfa sípot fújnak, *abajgatnak*, ezzel keltik fel a tavaszt.

Húsvétvasárnap a feltámadás napja.

Húsvét másnapján német területeken, nálunk Kecskemét környékén valamint a baranyai Bólyban szokás volt az *Emmaus-járás*, annak emlékére, hogy Jézus a tanítványokkal az Emmausba vezető úton találkozott. Magyarország egyes vidékein e

napot *vízbevető hétfőnek* is hívják. A lányokat régen kivonszolták a kúthoz, s vödör vízzel leöntötték, vagy a patakhöz vitték, s megfürdették. A locsolás ma is elterjedt szokás, kissé szelídebb formában, hiszen gyakran csak kölnivízzel locsolnak a fiúk, férfiak.

A húsvéti népszokások sorát egy fehérvasárnapi szokás zárta. A lányok komatálat készítettek, elküldték egymásnak. A kosárba, tálra húsvéti tojás, kalács, ital került. Ezzel a lányok örök barátságot kötöttek, s ettől kezdve komának, komaaszszonynak szólították és magázták egymást.

Dékány Éva

Túrmezei Erzsébet - HÚSVÉT HAJNALÁN

Alig várták, hogy jöjjön a reggel,
s most bánatosan, illatos kenetekkel,
sírva sietnek a sír fele hárman,
epesztő, emésztő, roskasztó gyászban.
Ím ébred az élet és támad a nap már.
A madarak kara csak egy fénylő sugarat vár
és csattog az ének, száll által a légen
fel, fel az ég felé ... Csak úgy,
mint régen.

Jaj, az a régen! Ne fájna az
emlék?

Mikor a Mester előttük ment
még,
és ajkán az élet igéi fakadtak
a szomjazóknak, a fáradtak-
nak!

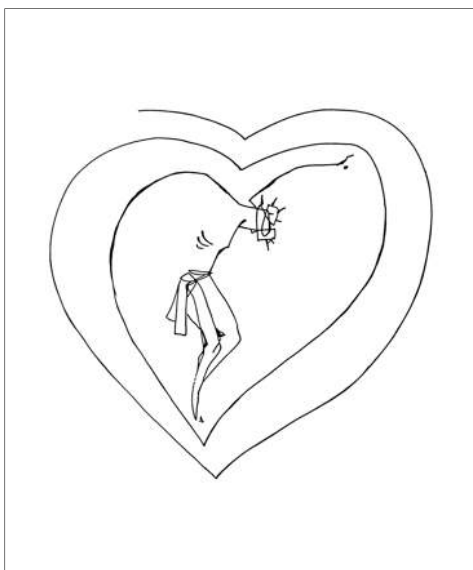
Volt-e valaha riasztóbb álom,
mint ez a három nap, ez a há-
rom:

mikor, aki folyvást csak életet
mentett,
vad, gyilkos kezek fogják meg
a Szentet,

viszik diadallal a főpap elébe,
rágalmat, gúnyt vágnak a tiszta szemébe
és suhog a korbács és csattog az ostor,
hol, aki megvédje, a hős, az apostol?
És az Atya hallgat? - Mély csend ül az égen
s most hajnallik újra: csakúgy ... úgy mint régen.
Hogy hurcolták! Mint egy gonosztevőt.

S még volt, aki gúnnal nevette Őt,
amint a tövistől a vére kicsordul,
s úgy kell felemelni az utcai porbul.
Köpdösve, gyalázva a fára szegezték,

de Ő ugyanaz volt, ott is szeretett még,
ott fenn a kereszten, anyát és poroszlót:
könnyet hullajtót és gyilkos sebet osztót.
Ó, jaj, a halálig, mindig szeretett!
Viszik az illatozó kenetet,
és sírva sietnek a sír fele hárman,
nagyapóteki gyásszal, húsvéti sugárban.

Hogy látnák szemükben keserű
könnyekkel,
milyen csodálatos ez a reggel.
A pálmafák két szegélyén az
útnak
súgva-búgva valami titkot
tudnak.
A virágok át harmatkönnyeken
már látják felragyogni fénye-
sen
az élet napját, s azt hirdeti
minden:
A sírban nincsen! A sírban
nincsen!

Ők mégis mennek. Gyászolva,

sírva.

Betekinteni egy üres sírba,
az angyal előtt dőbbenve megállni:
feltámadott, élő Mesterre találni.

Húsvétkor ha nincs még húsvéti szíved,
a nagypótekit vedd, vedd és vigyed
könnyesen, aggódón, búsan, amint van,
s keresd a Krisztust, keresd a sírban!
Nem, úgysem fogod megtalálni ottan.
Eléd fog állani feltámadottan.

Presbitereink bemutatkozása

KORONDI MIKLÓS

1955. április 16-án Szakmár községben születtem, ahol megkereszteltek. 1984 óta élünk családdal Cegléden. Feleségem óvónő és fejlesztő pedagógus. Egy felnőtt fiunk van, aki munkája mellett, jelenleg egyetemi tanulmányokat folytat.

1976-tól a MÁV-nál dolgoztam. 2010 tavaszától pedig országgyűlési képviselőként szolgálom Hazámat. Kalocsán érettségiztem és a BME TTK műszaki szakoktatói szakán szereztem diplomát.

Életemet három fontos terület tölti ki: a család, a hitélet és a közélet. Az 1980-as évek végén szólított meg az Úr egy családi baleset után, amikor kinyújtott kezét elfogadva addigi életem soha nem látott minőségi változáson ment át. Ezt követően csatlakoztam a Nagytemplomi Gyülekezethez, ahol pótpresbiterként,

majd 1999-től két cikluson keresztül presbiterként majd gondnok-helyetteseként szolgálom Isten kegyelméből. Több bizottságban is tevékenykedtem és tagja voltam a Református Iskola Igazgató Tanácsának is.

Feleségemmel együtt tagjai voltunk a Forrás énekkarnak, amely üde színfolt volt gyülekezeti életünkben.

Hitéletem mélyítése céljából, szoros beosztású közéleti tevékenységem mellett, továbbra is szívesen veszek részt a gyülekezet építésében és munkájában.

Korondi Miklós

SZATMÁRI GÁBOR

1964-ben születtem Gyulán, és gyermekkorom nagy részét Körösladányban töltöttem. Később Békéscsabára költöztünk; itt érettségiztem, majd évekig a Békés Megyei Jókai Színházban dolgoztam segédszínészként. A katonaság után pályát módosítottam: 1988-ban Szegeden, a Magyar Rádió Körzeti Stúdiójában kezdtem a rádiós pályát, amit a mai napig folytatok. Szegeden csatlakoztam a Rádió 88 csapatához; velük együtt alapítottuk 1997-ben a Cegléd Rádió 88-at, aminek főszerkesztője vagyok, s azóta itt is élek. Isten 1999-ben nyitotta meg előttem a Nagytemplom ajtaját: akkor konfirmáltam és keresztem meg, s lettem egyben a gyülekezet tagja. Feleségem ceglédi: Fülöp Nelly, kozmetikus, aki az Asszonykör aktív tagja. Én főként a kulturális vonalon igyekszem segíteni a gyülekezet életét; rendszeresen írok a gyülekezeti újságba, és

annak szerkesztésében is részt veszek. E mellett rádiósként is törekszem arra, hogy Egyházunk hírei megfelelő súllyal szerepeljenek a helyi rádióban. Köszönöm a Gyülekezetnek a befogadó és támogató szeretetet, amit a magam módján igyekszem is megszolgálni, Isten dicsőségére.

Szatmári Gábor

TÓTH FERENC

Áldás, békeesség!

1947. október 15-én születtem Cegléden, törzsgyökeres ceglédi református család második gyermekeként. Feleségemmel 42 éve élünk boldog házasságban, két fiúgyermekünk van, házasságukkal családunkba hozták feleségeiket, akiket gyermekünként szeretünk. Négy gyönyörű unokánk van. Ők is református szellemben nevelkednek.

Tavalyi évben ünnepelhattuk feleségemmel együtt konfirmációnk 50 éves jubileumát. Isten kegyelméből, a gyülekezet szeretetéből és bizalmából harmadik ciklusomat töltöm a gyülekezetben presbiterként. Legjobb tudásom szerint veszek részt a közigazgatási - építési és temetői bizottság munkájában.

Kérem a gyülekezetet, hogy tanácsaival és imádságával segítse további szolgál

latomat!

Tisztelettel:

Tóth Ferenc

GYEREK

Hanga meséje

Hanga igazi nagylány volt, egy olyan megnyugtatóan hangzott. - *Apa mikor jön ha-nagycsoportos, aki akár már az iskolában is megállta volna a helyét. Izgalmas napon volt túl, a család a Húsvétra készülődött, anya sü-tött-főzött, ő pedig egész nap Ágostonnal sza-ladgált kifulladásig. Gerda érdeklődve nézte őket a kiságyból, vagy anya kezéből, vagy a játszószőnyegről, egyszerűen olyan helyekről, ahol az egyévesek általában lenni szoktak, Istennek, hogy ilyen szuper apukát adott ne-hogy nyomon követhessék a nagytesók rendki-vül izgalmas teendőit. A nap el-telt, a gyerekek elfáradtak és a kisebbek már nagy nehezen el-aludtak az ágyikójukban. Hanga befészkelte magát anya mellé, és hozzábújt, miközben anya át-ölelte. Érezte anya illatát, és ez az illat mindig megnyugtatta, maga volt a gyengéd érintés, ci-rógatás és szeretet. Anya meg-kérdezte Hangát, hogy tudja-e, mit ünnepelnek Húsvétkor. Han-ga határozottan válaszolt:*

- *Jézus feltámadását!* Anya örömmel hallotta a választ és puszit adott Hanga homlokára. - *Miért kellett Jézusnak meghalnia?* - kérdezte a nagylány. - *Azért, hogy mi szerethessünk té-ged* - válaszolta anya - *tudod, Jézus maga a szeretet, és Ő a szeretetét szétszította az embe-reknek. Ez a mi örökségünk. Ez a szeretet az, amit mi oda tudunk neked adni. Neked és a testvéreidnek. És amikor neked is lesznek kis-babáid, te is ezt fogod nekik ajándékozni.* - *Anyá, engem mindenki szeret?* - kérdezte Han-ga. - *Igen kicsim* - felelte anya, és ez nagyon

- *Apa mikor jön ha-za?* - tette fel az újabb kérdést a lányka. - *Apa az új házban van, ott dolgozik, hogy minden elkészüljön és átköltözhessünk az új szobákba. Apa nagyon fáradt, de muszáj haladnia, mert itt nagyon kicsi a hely.* - *Anyá, te szoktál imád-kozni apáért?* - kérdezte Hanga. - *Persze ki-csim, gyakran. És ilyenkor mindig hálát adok Istennek, hogy ilyen szuper apukát adott ne-künk.* - *Anyá, ha rossz leszek Isten megbüntet-engem?* - *Tudod kicsim, ha rosszak vagytok én is megbün-tetlek benneteket, hogy tanulja-tok a hibáitokból, de ettől még ti vagytok számomra a legfonto-sabbak. Szerintem Istennek minden gyermek nagyon fontos, és a szeretetét semmilyen rosz-szalkodás meg nem változtat-hatja.* - *Festünk holnap tojásoka-t?* - *Bizony festünk csodaszép tojásokat mindannyian* - felelte anya. - *Én is? És a nyuszi most mit csinál anyá?* - *Musz-mussz!!!* - Nevetett anya - a nyuszi most megcsiklandozza a kislányokat - mondta a menekülő Hangának és a takaró alatt nagy hancúrozás kezdődött. Ami-kor anya betakarta az elalvó nagylányt, és néz-te a nyugodt arcocskát, úgy érezte, Jézusnál nagyobb ajándékot soha senki nem adott a gyermekeknek. Köszönöm Uram! - ez volt az utolsó gondolata mielőtt álomba merült.

Oláh család

Ó, mi kedves név...

Ó, mi kedves név ez: Jézus!
Ó, mint gyógyít minden kint,
Édes nyugtot, öröm s békét
A hívő szívekbe hint.

Vonuljunk Jézus nevében,
Fegyverünk ő, ment és véd,
Általa le fogjuk győzni
Ellenségink seregét.

Mily hűséges név ez: Jézus!
Boldogít és üdvöt ad,
Az ő bűntől váltott népe
Zeng feléje hozsannát.

Zengjétek Jézus nevében,
Dicsérve, mily nagy és szent.
Míg az üdvsereghez érünk,
Mely megkoronázva zeng.

SAROK

Ha megfelelő helyekre beírod a meghatározásokat, akkor a kiemelt sorból megtudod, hogy milyen kenyeret ettek a zsidók a pászkaünnep során!

1. Ábel gyilkosa
2. A bárka építője
3. Az első nő
4. Az első férfi
5. Noé egyik fia
6. Jákob testvére
7. Áldás ellentéte
8. Így is megszólíthatjuk Istent
9. Ábrahám unokaöccse
10. Névelő
11. A paradicsom (kert) neve visszafele írva

1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11

Egy pásztor nagyon vigyáz a bárányaira. Ha elvesznek, keresi őket. Ha egy megsérül, azt felveszi. Jézus azt mondta, hogy Ő olyan mint egy pásztor. Mi olyanok vagyunk, mint a bárányok. Még ha nem is látjuk Jézust, tudjuk, hogy vigyáz ránk.

Igaz mese Luciferről

Egyszer, nagyon-nagyon régen, amikor a Föld éppen csak elkészült,
és úgy ragyogott, mint egy újszülött csillag, az Úr végigsétált
zöld dombjain és völgyein, és szeretettel nézett teremtményeire.

Elnézte az állatokat és a madarakat,
a fákat és a virágokat, a tengereket és a hegyeket,
aztán elnézte az embereket...

És szerette mindegyiküket, és azok is szerették őt.

De egy rövid idő után elszomorodott az Úr, és az angyalok, akik körülötte voltak, aggodalmasan kérdezték, miért könnyezik.

Ő pedig mondá:

"Elnéztem az embert, és láttam az irántam való szeretetét,

de ez a szeretet csak azért van,
mert én vagyok az egyedüli, akiről tudomása van.

Azért szeret, mert nincsen más, akit szerethessen.

Szabad akaratot szándékozom adni neki, hogy szerethessen,

amikor akarja, és így tudjam, hogy ha egy ember azt mondja:

"Szeretem az Urat"

ez azért van, mert úgy döntött, engem szeret.

Ahhoz pedig, hogy ez így legyen, kell lennie valakinek, aki ellenkezni fog

Velem, és arra kísérti az embert, hogy megtagadjon Engem azért,

hogy mindenki a saját szabad akaratából dönthesse el,

egyedül hozzám fordul-e.

Szóljatok ti, angyalok, melyikötök tenné meg ezt az irántam való szeretetből,

ki hagyná el színemet az idők végezetéig?

Ki tagadna meg engem

és kísérelné meg az embert velem szembefordítani azért,

hogy az a saját szívében dönthesse el, kit akar szolgálni?"

Akkor az angyalok mind elfordították orcáikat és könnyeztek,

az Úr pedig közéjük lépett, és mindegyiküket megkérdezte:

"Megtennéd ezt Értem?"

Ki szállna szembe velem a kedvemért

és üzenne ki a mennyek országából? Ki?"

De azok csak könnyeztek és mondták:

"Én nem, óh Uram, én nem. Ne kérd ezt tőlem!"

- és elfordultak.

Az Úr pedig leült a legmagasabb hegy csúcsára, és bánat töltötte el a szívét.

És akkor odament Hozzá a fény urainak legragyogóbbja, szívének legszeretettebbje, Lucifer, az arkangyal, akinek neve:

"Aki a fényt hozza".

A hatalmas arkangyal letérdelt az Úr elé, kezét az ő kezébe téve könnyezett,

és könnyein át felajánlotta az Úrnak önnön ki-
üzetését a mennyek országából,

és az ember megkísértését az idők végezetéig,
hogy az megismerhesse a szabad akaratot.

"Hát nincs senki más, aki megtenné ezt Értem?"

- kérdezte az Úr.

"Csak te volnál az, szerettem? El kell, hogy vesztíselek örök időkre?"

És az angyalok egyike sem válaszolt.

Akkor felállt az Úr, és kihirdette ítéletét, hogy Lucifer üzzék ki a mennyek országából, és

legyen száműzve örök időkre azért,

hogy elcsábítsa az embert Istentől,

és így az megismerhesse a szabad akaratot.

Aztán így szólt Luciferhez:

"És az ember becsméreljen téged, és vessen árnyat a te ragyogásodra,

és ne ismerje fel annak valódiságát. És neked meg kell kísértened

minden férfit és nőt, bizony mondom, még azt az Egyet is, akit a nevemben küldök közéjük.

Meg kell kísértened, és senki, csak a bölcsek legbölcsebbje tudjon erről az áldozatról!

De hogy megkönnyítsem szenvedésedet, teljesítem egy kívánságodat."

"Mi legyen az?"

Akkor Lucifer, a hajnali csillag még egyszer utoljára felnézett az Úr megismerhetetlen arcára,

és azt kérte, hogy valahányszor egy ember elfordul tőle, és Istenhez fordul, engedtesse meg neki,

hogy egy óra hosszára ott állhasson a mennyek kapuja előtt, és hallgathassa, hogyan énekelnek testvérei az Úr trónja előtt.

És megkapta az engedélyt.

Akkor Lucifer búcsút vett testvéreitől.

A sötét szemű Uriel, az ezüstszárnýú Gábiel és a gyöngéd Raffael könnyeztek, és átölelték őt.

Azután Michael, a harcos angyal feladata feletti

kétségbeesésében hangosan felkiáltva megragadta Lucifert, és messzire elhajította őt az Úr színe elől.

És a Föld akkor legmagasabb hegyéről egy álló nap és egy éjjel zuhant ő, útjában fényesen ragyogva, mint egy hullócsillag.

És azon ősi nap óta állja az Úrnak adott szavát, és kísérti az embert az Úr ellenében.

De valahányszor azok megtagadják őt, egy kurta órára ott ül, mint egy fekete szikla a mennyek kapuja előtt, és testvérei odagyűlnek a kapuhoz, és énekelnek neki...

Gyökössy Endre

Tavaszi nagytakarítás

Végre megérkezett a tavasz, ránk mosolyogtak az első melengető napsugarak. Ezzel egy időben eljött a tavaszi munkálatok ideje, többek között a nagytakarításé, ami Nagytemplomunkat is érinti. Templomunkban március 29. és 31. között került sor erre a nem egyszerű tevékenységre. Az Úr összegyűjtötte a szorgos segítő kezeket, és létrejött egy lelkes kis csapat. Ki egész nap, ki néhány órát serénykedett. Mindenki annyit vállalt a munkából, amennyit tudott, és minden kis segítség nagy segítség volt, mert szívből jött és örömet okozott. Az eredmény pedig magáért beszél. Templomunk tiszta lett, és felfrissült.

Az Úr nagyon kegyes volt hozzánk, mert az utóbbi években nem fordult elő olyan eset, hogy három nap alatt végeztünk a takarítással. Most pedig megtörtént ez a csoda is.

Hála legyen az Úrnak és köszönet ezért!

Reggel Dóra

Húsvéti gondolatok

Túl vagyunk a böjti időszakon, túl a lemondásokon, hogy lélekben felkészülve éljük át együtt Húsvét csodáját. Valóban felkészültünk? Valóban lemondtunk életünk apró-cseprő dolgairól, hogy lélekben Istennel legyünk? Mert a lemondásnak szerintem csak akkor van értelme, ha az így nyert időt Istennel és Isten küldetésében töltjük el. Ti éreztétek Isten jelenlétét? Ha nem éreztük Isten jelenlétét, vajon az ő útját jártuk-e? Jártunk-e egyáltalán az Úr felé vezető úton? Nekem nem sikerült Jézus nyomában járnom. Ahányszor arra gondoltam, hogy Isten szerint éljek, mindig megtapasztaltam, hogy szinte lehetetlen rajta maradnom a szűk mezsgyén. Mert nem tudom átadni teljesen az Úrnak az életemet. Amikor a békességet kellene hordoznom, akkor önzésemben inkább viszályt keltek, mert csak arra tudok gondolni, hogy Én fáradt vagyok, hogy Én éhes vagyok, hogy Nekem kell többet dolgoznom, és így tovább vég nélkül. Vajon megértettem Isten üzenetét? Talán egy részét igen. Sikerült megtartanom? Nem. Ha Jézusra gondolunk, sokszor olyan egyszerűnek tűnik beleképzelni magunkat az Újszövetség történeteibe, hiszen a különböző filmek kockái peregnek le a szemünk előtt. Jézus élete valóban egyszerű volt, mert csak azt tette, amit az Atya kért

tőle. Mindig. Pontosan. Azt. Ez különböztet meg minket tőle, mert nekem bizony még fél órát sem sikerül ily módon élnem. Talán fél percet sem. Azt gondolhatnánk, hogy a helyzet reménytelen: mi ugyanis erre nem vagyunk képesek. Szerencsére Isten nem hagyott magunkra bennünket, mert ha egyszer-ször sikerül elfeledkeznünk magunkról egy kicsit, akkor csodálatos élményekben lehet részünk. Önzetlenek leszünk, és Isten kiteljesedhet bennünk: vigaszt és szeretet tudunk adni azoknak, akiket Ő élénk állít. És ilyenkor érzünk valamit. Valamit, ami semmihez sem fogható. És ilyenkor Vele voltunk egy kicsit. Aztán megint elhagyjuk Őt. De az érzést, hogy Isten megérintett bennünket, nehéz elfelejteni. Kegyelmet kaptunk. Mert Jézus átvette a bűneinket. És félek, ha letérünk az ösvényéről, akkor szenvedést okozunk Neki. Akkor verjük be a szögeket a keresztbe. És a kicsurranó vérrel pecsételjük meg a szövetséget. Az Ő vérével.

Tegyük le a könyvet. Kapcsoljuk ki a tévét, a számítógépet. Álljunk meg egy kicsit. És engedjük be ŐT.

Oláh Róbert

Énektanulás: Passió

A passió Krisztus szenvedésének és keresztre feszítésének történetét beszéli el evangéliumi szövegekkel. Ezeket évszázadokon át ünnepélyesen recitálták (énekbeszéddel mondták el) minden évben a Nagyhéten. A passió-recitálás különlegessége volt, hogy míg az eseményeket egy „evangélista” énekelte, Jézus szerepét egy másik mélyebb hangú énekesre bízták. A többi szerepet pedig magasabb hangon énekelte egy énekes, illetve a tömeg szerepét a kórus.

A passió műfaja már Heinrich Schütznel megjelent. Ő 1585-ben született egy kis tübingiai faluban. Gyermekkorában énekelt a hesseni örgróf kasseli kórusában. Később Velencébe ment, ahol Giovanni Gabrielinél tanult zeneszerzést és orgonajátékot. Hazájába visszatérve előbb Kasselben vállalt orgonista állást, majd 1617-ben Drezdába ment, ahol beiktatták a szász választófejedelem udvari karmesterének tisztségébe. Ezt a szolgálatot kisebb-nagyobb megszakításokkal haláláig ellátta. Velencében magáévá tette a többkórusos technikát, a drámai szólóének újszerű hangját, kifejezőerejét. Ezért is mondott le 3 passiójánál (Máté, Lukács és János evangélista szövegeire) a kísérophangszerek alkalmazásáról. Az evangélistán kívül több szereplő játszott (Jézus, Pilátus stb.), és a tömeget a kórus képviselte.

A Schütz halálát követő időkben a passió műfaja jelentős átalakuláson ment át. A századforduló táján alkotó zeneszerzők már nemcsak bibliai

szövegeket zenésítettek meg, hanem költők szövegére készült részeket is iktattak műveikbe.

Bach tovább módosította a passió-éneklést, melyet a lipcsei Tamás-templomban neki kellett évről-évre megfelelő zenével előadni. A recitálások és kórusok mellett hozzáadott még új, az evangéliumban nem szereplő szövegeket, melyek a passió hallgatása közben támadt emberi gondolatokat és érzelmeket akarták kifejezni. A hallgató egyéni megrendülését, meghatódását szóló áriákban szóltatta meg a zeneszerző, a közösség érzelmeinek kifejezésére pedig négyszólamú korál feldolgozásokat fűz közbe. Így tehát Bach passiói négyféle tétel váltogatásával (ária, korál, recitativo, turba/tömeg) kialakított hatalmas drámai zeneköltemények. Bachnak két passiója maradt fenn: a János- és a Máté-passió. Egy harmadiknak, a Márk-passiónak pedig csak a szövege. A János-passió nagyrészt Köthenben készült, de az előadásra már Lipcsében került sor, 1723 nagypéntekén. Ez a passió nagyobb feszültségű és drámaiabb, mint a Máté, amely nyugodtabb menetű.

Akármelyik zeneszerző munkáját említjük ebben a műfajban, az biztos, hogy mindketten tökéletes művészi képességgel mutatják be ennek a szépségét, és zeneileg a legjobban fejezik ki Krisztus szenvedésének történetét.

Czékmány Szandra

Konfirmáció felnőtt fejjel

Aki nem olyan szerencsés, hogy gyermekkorában konfirmálhatott, annak ezt felnőtt korában kell megtenni. - Helyesebben .. lehet megtenni.

Itt van a lényeg. Te döntöd el, hogy erre az útra lépsz, és hogy mikor. Természetesen jobb minél előbb, de nem egyformán fejlődünk, hiszen ez a döntés egy érési folyamatnak az eredménye. Én most jutottam idáig az életem derekán.

Olyan, mint amikor az ember feltesz egy szemüveget, és jobban lát. Egy teljesen más élet kezdődik el, és már soha nem leszel a régi.

Rengeteg kérdés foglalkoztatott, melyekre megoldást kerestem.

Hogyan birkózhatok meg a stresszel?

Hogyan kerekedhetek felül a problémáimon?

Hogyan kelhetek fel a kudarc után?

Hogyan változhatok meg?

Hiába olvastam bármilyen személyiségfejlesztő könyvet, az ott leírtaknak csak kis részét tud-

tam megvalósítani. A sok belső küzdelem vagy talán Isten elvezetett ide.

Ez előtt is néha elmentem templomba, de nem éreztem azt, hogy odatartozok, abba a közösségbe. Sok kérdés volt a fejemben a Bibliával és Isten tanításaival kapcsolatban. A konfirmációra felkészítő órákon ezek nagy részére választ kaptam. Ezek az alkalmak nagyon bensőséges, meleg légkörben teltek. Ahogy közeledtünk az előadásorozat vége felé, egyre jobban megismertük egymást a csoport többi tagjával. Az előadások nagyon érthetőek és érdekesek voltak. Köszönet érte.

Megértettem amit Varga Miklós énekel a népszerű rockoperában, az István a királyban: „Nincs más út csak az Isten útja”.

Nagy Zsuzsanna

Templomtakarítás (2011 március 29-április 2.)

A hosszú, hideg téli napok után megérkezett a várva várt tavasz. A jó idő közeledtével eljött a templomtakarítás ideje is. Ez igen nehéz, fárasztó és több napig tartó munka volt a gyülekezet lelkes tagjainak. Hálát adtunk az úrnak, hogy ebben a rohanó világban sok jó ember időt és energiát nem kímélve önzetlenül segített. Ezúton szeretnénk köszönetet mondani a következő testvéreknek:

Kovács Lászlóné és Kovács László gondnok úr, Györe Sándor presbiter, Almádiné Rózsa Krisztina presbiter, Dr. Petrik Judit, Hánka Tímea, Dékány Éva, Benéné Margit néni, Van der

Burg Theodor, Reggel Dóra, Lakatos Jenő és felesége Gabika, Borsik Istvánné Edit.

Isten áldását kérjük életükre!

Reméljük, ezután még több szorgos kéz segít majd.

Nagy Katalin harangozó

„*Atyám mindmáig munkálkodik, ezért én is munkálkodom.*” (János 5,17)

UTÓREZGÉS

Elvégeztetett (...?...)

Elvégezni nehezebb, vagy elkezdni...?

Minden kezdet nehéz – tartja a mondás, s nem minden alap nélkül. Gondoljunk csak saját életünkre: tudjuk – bár nem emlékezünk rá –, hogy már megszületnünk sem volt egyszerű feladat, s azóta is hányszor és hányszor kényszerültünk arra, hogy úgy döntsünk: lezárunk egy fejezetet, s egy újat nyitunk az életünkben... Lehet ez költözés, munkahelyváltás, egy kapcsolat lezárása, vagy éppen egy számunkra új, egy nagyon fontosnak érzett kapcsolatba való belépés... Teszem azt, felnőtt fejjel megkeresztelkedünk, hívő emberként megházasodunk... Honnan tudjuk, hogy jó döntést hozunk?

Az idő persze mindent eldönt, de épp ez a bizonyos *idő* az, amiből egyre kevesebb van... Személyes, emberi létünkben is persze – bár ez valamelyest kiszámítható –, de hogy az emberiségnek meddig tart a *kegyelmi idő*, azt nem tudhatjuk... Hozhatunk-e tehát olyan döntést, aminek elbírálását csupán az *időre* bízunk?

Hozhatunk, vagy sem; az EMBER nemigen képes *másféle* döntésre, s ezt nem is igen lehet a szemünkre vetni, hisz végső soron az *idő* szorításában élünk; *ide* pottyantunk le a BŰN miatt a Paradicsomból... Nekünk mindenhez *időre* van szükségünk...

A hívő, de eredendően azért gyarló embernek mégis az *időtlen*, az *örökkévalót* kellene megértenie, s bár ez látszólag megvalósíthatatlan, de ha annyi szent embernek sikerült már az elmúlt évezredekben, akkor mégiscsak lehetségesnek kell lennie...

Eme szent emberek példája pedig azt mutatja: lehet, hogy elkezdni sem mindig egyszerű, de bizony sokkal nehezebb folytatni, tovább vinni a hitet, s a munkát úgy *elvégezni*, hogy az Istennek tetsző és embernek is üdvös legyen...

„Elvégeztetett” – mondta Jézus a nagypénteki kereszten, s tudjuk: legkevésbé sem a saját földi létének végére gondolt, hanem hogy az Írás teljesedett be Általa. S Ő tudta – ki más tudhatta volna –, hogy Isten Országában már csak úgy van, hogy ha valami ELVÉGEZTETETT, akkor ezzel együtt valami nagyon fontos dolog ELKEZDŐDIK..., mert elkezdődhet...

S eme logika szerint annak a **nagyon fontos** dolognak, ami kétezer éve a Golgotán egyszerre elvégeztetett és el is kezdődött, annak – ha tetszik, ha nem – mi is szereplői vagyunk... Hát így viseljük és becsüljük meg magunkat ezen az ünnepen is!

Áldott Húsvétot!

Szatmári Gábor

HIRDETÉSEK

- Április 28-május 1. Református Cursilló Kecskemét, Emmaus Ház.
- Május 1. Lelkészbeiktatás Cegléd-Újvároson. Ócsai Tibor lelkipásztor testvérünket iktatja be Takaró András esperes és Dr. Szabó István püspök.
- Május 4. A Ceglédi Református Általános Iskola művészeti tagozatos gyermekeinek a kiállítása a Nagytemplomi Gyülekezeti Házban. Megnyitó délután 4 órakor.
- Május 7. A jegyesoktatás 3. alkalma a Gyülekezeti Házban du. 3 órakor.
- Május 8. Cantate vasárnap Monor Nagytemplomban de. 10 órakor.
- Május 8. A Ceglédi Református Általános Iskola diákjainak fogadalomtétele a Nagytemplomban du. 3 órakor.
- Május 15. Cantate vasárnap: Alsónémedi református templom.
- Május 21. A Református Általános Iskola művészeti tagozatos gyermekeinek táncbemutatója.
- Május 22. A református egység napja Debrecenben.
- Május 28. EGYÜTT NAP. A ceglédi keresztyén felekezetek közös ünnepe. Programok a Szabadságtéren.
- Június 4. KONFIRMÁCIÓS vizsga délután 3 órakor a Gyülekezeti Házban. Utána szeretetvendégség.
- Június 4. TRIANON megemlékezés délután 5 órakor Nagytemplom templomkertjében.
- Június 5. KONFIRMÁCIÓS FOGADALOMTÉTEL délelőtt 10 órakor a Nagytemplomban ünnepi Istentisztelet keretei között.
- Június 7-10 Bűnbánati hét délutánonként 5 órakor a Gyülekezeti házban.
- Június 9. Áldozó Csütörtöki Istentisztelet délelőtt 10 órakor a Nagytemplomban.
- Június 12. Pünkösd I. napi Ünnepi Úrvacsorás Istentisztelet délelőtt 10 órakor a Nagytemplomban
- Június 12. Pünkösd I. napi délutáni istentisztelet a Gyülekezeti házban 17 órakor.
- Június 12. Pünkösd II. napi Ünnepi Úrvacsorás Istentisztelet délelőtt 10 órakor a Nagytemplomban
- Június 12. Pünkösd II. napi délutáni istentisztelet a Gyülekezeti házban 17 órakor.
- Június 27 – július 1. Ismét megszervezzük a HAGYOMÁNYÓRZÓ NAPKÖZIS GYERMEKTÁBORT.**
A foglalkozások reggel 8.00-tól kezdődnek, és délután 16.00-ig tartanak. A Gyülekezeti Házban gyülekezünk 7.30-tól. A programok között a Bibliai történetek mellett néphagyományörző kézműves foglalkozásokat szervezünk, tanyasi helyszíneken, természetes környezetben tartjuk a foglalkozásokat és kirándulunk. Az ár az öt napra előre láthatólag 5.000 ft. lesz. Jelentkezni jelentkezési lap kitöltésével és leadásával a lelkészi hivatalban lehet.
- Július 19-23 CSILLAGPONT REFORMÁTUS IFJÚSÁGI TALÁLKOZÓ (Tata): „Érintések – a lényedre tapint”. JELENTKEZZ, SZERVEZZÜNK CSOPORTOT! Jelentkezni a lelkészi hivatalban. Egyénileg a www.csillag.reformatus.hu weboldalon

A reggeli áhítatok MINDEN HÉTKÖZNAPON, ½ 9-kor kezdődnek

A GYÜLEKEZETI HÁZBAN

Vasárnap délelőtti istentisztelet 10:00 órakor a Nagytemplomban. Utána kávézás, beszélgetés.

Vasárnap 10:00-11:00 Vasárnapi iskola az Ifjúsági teremben.

Vasárnap esti imaközösség 17:00 órakor kezdődik az Ifjúsági teremben.

Kedd 17:00 Bibliaóra az Ifjúsági teremben.

Kedd 16:00 Táncház alsós gyerekeknek a Gyülekezeti Házban.

Csütörtök 9:30 Keresztény **BABA-MAMA** klub.

Csütörtök 18:00 A-A Közösség az Ifjúsági teremben.

Péntek 19:30 Foci. Az alszegi úti volt Református iskola tornatermében.

Szombat 9:00 I. évfolyamnak Konfirmáció előkészítő az Ifjúsági teremben.

Szombat 10:00 II. évfolyamnak Konfirmáció előkészítő az Ifjúsági teremben.

HIVATALI ÓRÁK: hétfő-péntek 9.⁰⁰-12.⁰⁰

NAGYTEMPLOMI HÍRLEVÉL

A Cegléd Nagytemplomi Reformátusok
HÍRLEVELE

Szerkeszti a szerkesztőbizottság.

Felelős szerkesztő: Hanka Levente lelkipásztor

Felelős kiadó: Kovács László Ernő gondnok

T:(53)-311-340;

Web: www.cegled.nagytemplom.hu

ceglednagytemplom.ref@gmail.com

Nyomdai kivitelezés: Cegléd-Nagytemplomi

Református Egyházközség

Megjelenik kéthavonta; terjeszti a Presbitérium